

ПРЫХТУЕМ КАСТРЫЧНІКАЎСКІ ПАДАРУНАК!

Сёння—шаснаццаты дзень мітыngu чытачоў газеты.

Не адбаярвайцеся ад работы!

Прамова прадстаўніка газеты „Чырвоная Звезда“.

Наша газета атрымала цікавыя данні з Нова-Тухінскай вёскі Дубровенскага раёну, Аршанскай акругі.

У гэтым данні літаральна паведамляецца:

— «... Наша ячэйка вынакала збор Інтэрнацыянальнага пятака на карысць бяспрытульных».

Усё 27 комсамольцаў, як адзін, унеслі Інтэрнацыянальны пятак на ўсё сто процантаў...

Чытачы, праглядзеўшы гэтыя радкі, могуць толькі ў непаразумеўні паціснуць плячыма:

— Інтэрнацыянальны пятак і на карысць бяспрытульных? Нейкая мабыць, блытаніна.

І эразумела, што інакш, як блытанінай, гэтае паведамленне тлумачыць і можа.

Але гэта трэба расцэньваць, не як выпадковы анекдот. На наш погляд, хвароба хаваецца ў тым, што яшчэ да гэтага часу ня досыць эразумела і шырока праведзена папулярызаванне суботніка і яго мэты.

Таксама трэба звярнуць увагу і на імкненне некаторых ячэек пад-

мяніць працу ў часе суботніка—грашовымі адлікамі.

Гэтая пастаноўка пытання нікуды ня варты. Лепей за ўсё аб гэтым гаворыцца ў спецыяльным пазнавальным Ці Усе ЛКСМ: „...Выходзячы з таго, што ідэя ўсесаюзнага суботніка знаходзіцца ў павялічэнні ролі і ўдзелу рабоча-сялянскай моладзі ў сацыялістычным будаўніцтве—Ці Усе ЛКСМ катэгарычна выказваецца супроць арганізацыі суботніку на прыватных прадпрыемствах, а таксама супроць падмены суботнікаў, адлічэннем грашовых сродкаў, якое прымяняецца ў некаторых мясцях».

...Разглядаючы ўсесаюзны суботнік, як экзампль творчых сіл і эдольнасцяў двухмільённага комсамолу, Ці Усе ЛКСМ заклікае ўсе мясцовыя арганізацыі саюзу мобілізаваць усе сілы і энэргію на ўмелую падрыхтоўку суботніка».

Да гэтага растлумачэння Ці Усе ЛКСМ дадаваць больш нічога ня трэба.

Не адбаярвайцеся ад працы, шукайце работу і не падмінйце яе грашовымі адлікамі ад пэнсіі!

СТАРШЫНЯ МІТЫНГУ: Таварышы! У прэзідыум мітыngu паступіла лісьцэнка ад чырвонаармейкі Ганны Ярош, сялянкі вёскі Бытчы, Барысаўскага раёну, якая просіць слова, каб падзянаваць комсамольцаў за суботнік у яе хаце.

У бытчанскіх комсамольцаў.

Прамова жонкі чырвонаармейца Ганны Ярош.

Таварышы! Калі мой муж найшоў у армію, гаспадарка мая зусім распалася. Я сама сабрала, ды яшчэ малененькі дзеці са мной, дык ня прыбраць у час, ні пакасіць і г. д., а я не магла.

Бульбу, напрыклад, я звозіла ў хату, вымыла тут-жа на падлогу і так ястывала. Сырны лішчэ бульбы расплюскавала па хатце страпаную ільгаць і нейкае цяжкое паветра, якое проста не далава дыхаць.

Усё гэта бачылі намы комсамольцы. І вось я была выдзіслена ішчэ мацней, калі да мяне прышло 10 намых хлапцоў. Яны старанна вынеслі бульбу на паподарак, выкапалі влікую яму і высіпалі на туды.

Апрача гэтага, пад страхом і паказалі жардкі, і вынеслі туды сена.

Раней ў мяне шыбы былі затынуты рэальнымі ашучамі, а зараз прав шыбы, пра сініватас шыка, устаўленае хлапцамі, высе сыпатла.

Я ніколі ня чакала гэтага ад намых хлапцоў. Ды і намы сыліне не налівацца, гадзючы па гэты суботнік. Бабы дык мабыць гадзіны са днём сядзяць, мяне і толькі і гутарылі пра хлапцоў і іхнюю работу.

Я падзякавала хлапцоў у сабе ў хатце, але потым ня вытрымала і пайшла на сход ячэйкі заклінушы:

Дзякую бытчанскіх комсамольцаў за ўсё тое, што яны мне дапамаглі. Ніколі гэтага я не забуду...

Усё дзякуючы комсамолу.

Прамова Міхася Маркевіча.

Вынесці паставу аб суботніку маля, трэба гэту паставу ажыццявіць. І мя ўдзялілі за работу.

Дарогі, акуча думалі адрамантаваць па дэзю, рамантавалі 3 дні. Павазілі талыя, піску; пракапалі канаву каля дарогі для спынку вады і зрабілі моствіцы. У адным месцы «дзе ня можна было з'ява траці і прехаць» ні прайсці—выкапалі канавы, драгінамі і дарога—на славу.

Раней сыліне жаліліся, што хронная дарога, а цяпер хто ні, едзе, дык хваляць: «Вось маляцкі комсамольцы».

У нядзелю сабраліся ісьці на балота. Некаторыя «плакалі», што холодна і можна прастуды захапіць, але большасць

згадзілася на тым, каб ісьці. Нехта падняў пытаньне, ці падлучу дзячаты? Але адказа ў дзячаты быў адзін: «Чым мы горшым за хлапцоў?»—і пайшлі.

За 4 гадзіны працы былі пракапаны дыяе канавы дзяжыняю ў 80 сажыў.

У другі дзень капалі бульбу. На гэтым заробілі 21 рубель.

Засталося нам выкапаць наступны цунт: «Дапамагчы бедняку, пагарэўцу і паслакоўцу ў працы».

З комсамольцаў гультай, які ханаліся ад суботніка, трэба адзначыць Цераховіча С. член КСМ з 1924 году і Касыцюка А. член КСМ з 1923 г. і кандыдат партыі.

Дубровенцы падрыхтаваны.

Прамова тав. Крэндзя.

Жыла адгукулася комсамолія Дубровенцы на заклік да комсамольскага суботніка. Калектыў КСМ фабрыкі «Дняпроўскага машынабудавання» правёў падрыхтоўку працы сярод рабочых. У выхадны дзень будучы праймаць, што дасць ад 500 да 600 руб. Некаторыя ячэйкі пашага раёну паспрабавалі сваю моц: раён-профбюроўская—працавала 8 гадзін і на мяне, данамагі таксама і піонеры, прайшлі і латарэю. У выніку чаго сабрала 49 руб.

Не адстаюць і вясковыя ячэйкі, некаторыя будуць працаваць у савгаспадарках (Станіслава і Холафе) па збіравні бульбы.

Савітская ячэйка КСМ—атрымала грошы ад ураджю з комсамольскага агароду ўносіць у фонд бяспрытульных. Ваўкаваўска ячэйка будзе 2 дні працаваць у саўхозе. Грамадзка-парыскай працы ў сельсавеце магчыма зваяваць даволі, але горш абстаці справа з грашовай впадат.

Суботнік Мала-Стахаўцаў.

МАЛА-СТАХАЎЦЫ ПАКАЗАЛІ ПРЫКЛАД ТАГО, ШТО ТОЛЬКІ АД ДОБРА ПРАВЕДЗЕНАЙ ПАДРЫХТОЎКІ ЗАЛЕЖЫЦЬ ПОСПЕХ СУБОТНІКА.

Снарыстоўвайце вопыт Мала-Стахаўскай ячэйкі.

Было 25, стала 40.

Слова ўдзельніка тав. Яснага.

Ледзь-ледзь загаралася рукова раць. ...З ва вытканага возатам лесу, прабіваці раўкі і кожна прамавіні сонца. Ным сышла зыкулі стрэхі, скопалы першым падыхам насянінныя мароўка і бліскучы ў асцяпінны вадэ раўчак...

Вёска ўжо была на нагах. Качалі ліда, навадэр нічэ спаўшага атраду, а дзюнуа дзючынкамі бегла па сьнегу.

— Анто-о-о! Уставай, хачу, сьвэцімоя — Анто-о-о!

Івані Гадзі спав. Хутчэй-о!—крычалі разам з лідаю дзючыны.

Бабы выходзілі на паподарак і ўбачылі былі дзючыны толькі брэзнулі калякю, шпэра блычы ў хату будыні свей. Будыні і тузаль, а рабці кожна раіну, асбавіла ў дзючынах лі і носы—ня прыходзіліся. Хутка пакараючы шпэрату і сьведчюні на хату беглі ў клуб хлапцаў.

У хатах нікога ня было,—усёсёсё, у хат ніхто ня мог. Ня сьло выходзілі „беспрытуль-ны“—сілы дзючыны ў кажухох і бабы.

Ным крычалі кожнаму богатаму хлапцу сьлоны бадэрасьці і падтрымкі: — Рыхліўка, суні! сьлі, малая, добрай знайсьці ня мог—пагаспадарску лалі старія засоньшага хлапца.

Я хлапцо, калі ледзь толькі ўстаю сонца, была ў зборы ўсё ячэйка. Сьвэціліна не хлапці, капалі і рыхліўкамі былі ва ўсёх, ашчыны можа было і ісьці.

Такой дэманстрацыі, урачыстай і хвалячай, ніколі ня бачыла наша вёска. Ішлі выстройна з кашалкамі і рыхліўкамі а пэсьнямі і жартамі. Я хлапці хаты спыніліся дэманстрацыі, а кожна хаты сталі натоўп правядзючы.

Мы адыходзілі; натоўп раздзёў, людзі ішлі ва палі.

І вось ужо впошля хата. Нехта крмнуў пачынаць. Нас дзючына з старымі сьвэцінкамі дзючынкамі Аўдоўца Адамаўна Данейна. І калі вчэйлі ў поле, і ва влічыма васталася вёска, і дзю разгарнулася прасінуа ласоў, мы падлічылі сьло шораці. Было нас 25, стала—40.

На былых абшарах „вялікага князя“.

Уражаны ўдзельнік т. Валодзька.

На выскіх беразе Бірэвіны, сярод узгоркаў і разлогав сталі дзючынышы палат. Ўзыху тут жыў кіраўнік маен-тэу генерал Мішчорын, летам з кінгінай гасьціў Мікалай Мікалаевіч.

Цяпер старыкі апаўдаюць аб Мікалаі Мікалаевічу рэчы, якія ў сьвэце нашай сапраўднасьці,—дзючына дзючыны.

Прыехала бульбакапалка.

А з гэтага часу доўга будучы таварыш-законіныя вёскі на аб Мікалаі Мікалаевічу, а аб 40 маластахаўцах, прыноўшых першымі на былых абшарах, каб раз-гартваць мараду ахляю, дзючыны бульбу і данамагаючы крысе адзёц і навар-міц бяспрытульных дзючы.

І раінаю, калі сонца ледзь абгарала ахляю, бульбакапалцель Воронцаўска сельскага гаспадарчага тэхнікуму выехаў за-пражаны чацвёркай коняў у поле.

— Не пасынем, сонца візка, а яшчэ тро' шмат працаваць,—крычала амаць што ўсё Маластахава.

Маластахава працавала ад сонца да сонца.

Аўдоўца Дайніка была на чале работ бораждой ва ўсёх, аня абібрала бульбу і падганяла «слабейшых».

Работа «скупана. Ніколі ніводзіна не праправаў так добра і шыра, як у гэты паддзельны дзень.

Што кажуць сяляне.

Слова Настуся Дайнікі.

(Старшыня вясковага мэліарацыйнага таварыства).

— Малайцы хлапцы, што суботнік правялі, мы, старыя, ніколі не аздагаліся-б так зрабіць.

А пасылі суботніку нас не забудзьце да Кастрычніка добра рыхтуісьце, ашчэ павядзеце, каб доўга пазніўся ён. Кіно-перасоўка каб была абавязкова...

А грошы будучы... Сяброўкі!

Слова Лянсандры Качан.

(Маластахаўска сялянна, старая).

— Ну і хлапцы... Але хлапцы, хлапцы, а вось ад дзючыны гэтага і не чакала, усь ва суботнік пайшлі...

Я ад ўсёх старых скажу, што да Кастрычніка мы рыхтуісьце ня менш, чымся мы, маляцкі: бабы ў хатніх пабавалішчы, прыбіраючы хаты, на паподарках будзе чыста. А дзючыны капалі ішчэ „дзючыны памішаваньне“...

Слова Аўдоўца Адамаўна Дайнікі.

(Удзельніца суботніку, старая жанчына).

— Чужа і шмат ад хлапцоў пра суботнік. Але нека было брызна староў з маладымі ісьці працаваць.

Але вось стою я ля брамы, бачу ідуць. Думаю ахляю гэта мя адстаць, усталі дм і паша.

А ад маладых не адстаць.

Слова тав. Такмачова.

(Дырэктар Варанцаўскага сельска-гаспадарчага тэхнікуму).

— Ад думі ахляючы... Мы сапраўды зрабілі вялікую справу. За-раз марава. У нас мама рабочых. На полі ўсё гэта дзючыны. І прытым 700 пудоў бульбы, для нас усь роўна, што падарунак.

Ён чакае дапамогі.

Папавлілі мост і дарогу.

Прамова тав. Васількова.

Сход ашчыну 2 ступоні Савітска-літвінскіх сьмёхгоді (на Мелічыне) у суботу 8-га кастрычніка ня быў пазобным на мінулыя сходы. На парадку дня сталіся адно пытаньне: „Як і чым мы ня дамагчы бяспрытульным“.

Пі ліліся доўгія прымовы в ашчыну „дзючыны“. Не спрачаўся ашчы на даладу. Ва ўсёх адін думкі, адно жаданьне:

— Суботнік трэба павялічыць. Бяспрытульскаму трэба дапамагчы. І вяртаючы, як адзіны:

— У ашчыну—вядома—больш-менш позны дзень ад зямляноў. Усё, як адзін, пачынаючы з 5-й групы, пачынаючы адзіна і хваля-тай гадзіны раліцы ў сьмёхгодку, а ашчы на дарогу, што ідзе на Ручнінцы.

Надзеля 9-га кастрычніка. Рабіца. Паласіны пасяліні дзень. Хлапцыны, трагуючы пад памаі ашчыну Кожны з іх з рыхліўкай. Па-каторыя з сьмёхгодку.

Ідуць правіць дарогу, мост.

А дарога не даіцца ад Савітска-літвінскіх на Ручнінцы надта драгавы. Малайцы рабучы праў яго мост, але ошчынамі.

Але гэта сьмёхгодку...

Надзеля 10-га кастрычніка. Там, дзе раней стары Архіп ашчыну ў суботу бога, каб коны яго ня ў грав, сьмёхгодку былі добрую дарогу, мост.

На абшчыне дарогі—канавы. Там, дзе была казатуні—гравы, пасяліны паверх хворасту ашчыны. Мост напавіраю.

Едзе «дзючыны», дзючыны,—мама. Коны ня ступіла, вось ня лоніца.

А бяспрытульным таксама ўспамінаючы савітска-літвінскіх ашчыну, бо ашчы атрымалі ад іх 12 рублёў, якія ашчы заробілі, папавіўшы мост і дарогу.

3 фронту суботніка.

У нядзелю 23 кастрычніка «бой» на ст. Прыліміна. На станцыю Прыліміна сьцянаюцца некалькі вясковых ячэек на вялікі суботнік. Будзе нагруджана некалькі пляцформай апалу.

Прамова тав. Малава.

(Сакратар Барысаўскага РК ЛКСМБ)

Хто правіць суботнік? Понадзельска-літвінскіх ашчыны, колькасць 25 ч. з 11 ч. бясартыльных, ужо правяла суботнік.

Навасёліцкаўцы зрабілі ў сваім клубе 12 лавак, абіклелі абоямі хату-чыталню, усталішы шыбы.

На ашчыне сродкі!

Понадзельскаўцы, ашчыне задоўга да суботніка арганізавалі лекцыі комсамольскай вычора. Увось збор з вычора пайшоў на дапамагу ў правядзеньні суботніка.

У нядзелю з вялікімі лікам беспартыйных сьмёхгодку, ашчына ідзе на ст. Прыліміна, на пагрузку апалу.

Не адстаюць і Лопішчы.

Лопішчы рыхтуюцца да конкурсу. Ячэйка правіла вечар сьмёхгодку моладзі. Увось «вечар» адпагалася вяду, аб хадае на работу на ст. Прыліміна.

Запісалася ісьці працаваць—30 ч.

Нам прадастаўляюць некалькі пляцформай.

На ст. Прыліміна прыдзе яшчэ некалькі ячэек. Гэта будзе нывіданы суботнік вясковай моладзі.

Выбіралі бульбу.

Рыхтуюцца да неравыбару бюро ячэек.

За ячэйкаю--усе сяляне.

Наратковіцкія комсамольцы праз нарады ўцягнулі ў справу паляпшэння сельскай гаспадарні ўсё насельніцтва. Праз нарады яны добра падрыхтаваліся да паспэўнай кампаніі, разгарнулі справу свінгадоўлі.

Як можна ажывіць працу сельсавету, знішчыць патравы, рассяець чуткі сярод сялян. Пры складанні пляну працы, на далейшае ўлічым вопыт лепшых ячэек.

Валікая бяда большасці нашых селянскіх органаў у тым, што яны не пачынаюць яшчэ ўважліва сачыць і прыглядвацца, вывучаць і падаглядаць вопыт работ лепшых ячэек. І імёна падаглядаць не так, каб перадаць для скарыстання другім ячэйкам.

Скарыстоўваць ёсць шмат чаго, крыніцы для гэтага маюцца выдатныя.

Праз нараду паляпшаем сельскую гаспадарку.

Вару Каратковіцкую ячэйку, Жлобінскага раёну. Яна звычайна паскочыла ў работу. Але не актыўна і не ініцыявала добра запам'яталі дырктыву: ад асобных, не звязаных між сабой мерапрыемстваў у паляпшэнні гаспадарчых асобных комсамольцамі пераходзіць усёй вёскай да больш сталай работы ў сельскай гаспадарцы. Для гэтага трэба было знайсці нейкую арганізацыйную форму, якую можна было трымаць у руках, а не перадаваць сялян вёскай. На раз падаўшы, ды пагаварылі на вечарох, ячэйка, не па дырктыве зверху, а па сваёй уласнай ініцыятыве, знайшла такую жывую форму, арганізавалі ў ёй сельска-гаспадарчую вытворчую нараду.

З чаго пачаць? Зімою ў ячэйцы працаваў сельска-гаспадарчы турок. Аб'яднаў ён комсамольцаў і некалькі чалавек перадавых сялян і моладзі. У зімні час рэгулярна займаліся «турэм». Вясной кожны сабраў турок, атрымаўшы вазак, думаў пасвойму, як-бы і што добрага зрабіць для паляпшэння свайго гаспадаркі. Але, як кажуць, «адна галава добра, а дзве шчыра лепей», парашылі, што калектывна будзе лягчэй і лепей дзейнічаць. Так, спачатку ў комсамольцаў і сабраў с.-г. турок—арганізавалі нараду. Зараз у рабоце гэтай нарады прымаюць актыўны ўдзел амаль усе сялыне «барадачы». Так яны сталі вырашаюць практычныя пытанні, звязаныя з паляпшэннем сельскай гаспадаркі.

Разводзім лепшых бугаёў і кныроў.

Перад пасевам, нарада дасканала абгаварыла план правядзення паспэўнай кампаніі: якога і колькі пасеяць патрэбна для вёскі, дзе і на якіх уздыбках, якіх култур на умовах вёскі трэба засяваць, дзе зладзіць машыны для ачысткі насення. Для практычнага выканання свайго паставана была вызначана спецыяльная група таварышоў. Пасля сканачэння высевання пасеву, нарада падняла вынікі праробленага, дзе

і адначасна жуды большыя поспехі, чым гэта было ў мінулым годзе.

На адным з нядаўніх «сваіх» пасаджэнняў нарада ўхваліла паставіць лепш справу з жывёлагадоўляй. Зараз, акрамя таго, што па паставе сабраў робяць дацкія кармушкі і паляпшаюць корм, купілі на грамадзянскіх сродкі лепшае пароды бугаёў і кныра. Асабліва думаюць заняцца развядзеннем свінгадоўлі, бо гэта выдатная справа.

Нарада мае выдатную значнасць, бо, апрача ўважання на перадавых беспартыйных сялян, агранома і сельсавет, яна прыняла арганізаваную форму, яе паставы носіць некалькіх законаў для ўсіх сялян вёскі. Бліжэйшай ячэйка гэтага-ж раёну, па прыкладзе Каратковіцкай, таксама арганізавала ў сабе сельска-гаспадарчую вытворчую нараду.

Такую выдатную справу двух ячэек трэба распаўсюджаць як мага шырэй па нашых вёсках ячэйках. Прычым задача селянскіх органаў правільна накіроўваць работу нарад, каб яны займаліся не наогул работай па падняцці сельскай гаспадаркі, а і ўцвярджэннем сялян у розныя віды сельска-гаспадарчай кооперацыі. Толькі ў такім выпадку яны будуць жыццёвымі і для нас карыснымі.

Штраф за патравы.

Другая ячэйка, у якой ёсць чаму навучыцца будзе Бердаўская, Клічэўскага раёну. Патравы ў вёсцы—выдатнае ало мінулага. У бердаўцаў яно асабліва ўкаранілася. Ячэйка свечасова (вясной) падняла гэтае пытанне, стала працавала яго ў сабе, у сельсавеце і на сходах сялян. Потым усёй вёскай вынеслі паставу аб абкладанні штрафамі «патравікаў». Комсамольцам, як абавязак, далі заданне сачыць за патравікамі.

У выніку патравы значна зменшыліся. Ячэйка правяла новыя хвадкі праз раз, правяла гэтую работу ў такім-жа парадку, як і першую. Арганізавана, усёй вёскай, яны добра праводзяць работу ў часы паспэўных кампаній. Зараз комсамольцы зьяўляюцца прыкладнымі сельскімі гаспадарамі. Усе яны зьяўляюцца сябрамі сельска-гаспадарчага крэдытнага таварыства і ў той час, калі два гады таму назад, гаспадары іх былі паўразбуранымі, у гэтым годзе яны падраўніваюцца да сярэдніх гаспадарчых вёскі.

Як ажывілі працу сельсавету.

Комсамольцы Бердаўскай ячэйкі добра працуюць у сельсавеце і яны ажывілі

дзейнасць амаль усіх яго камісій. Якім чынам? Усе свае вызначаныя мерапрыемствы (па гаспадарчай і грамадзянскай рабоце) яны перада ўцвярджэнню на прэзідыум і пленум сельсавету, абавязкова ўносяць на абгаварэнне камісій.

Усе вышэйзгаданыя мерапрыемствы, праведзеныя ячэйкай у жыцці і шпэраг іншых пытанняў (сельска-гаспадарчы падатак, жылковыя справы і розныя пытанні, звязаныя з паляпшэннем дабрабыту вёскі) абгаварваліся на камісіях сельсавету.

Характэрнасьцю гэтай ячэйкі, як і 3борзускай (гэты «Чырвоны Зьмен» № 117) зьяўляецца факт ўдзялення комсамольцаў у канкрэтную работу, стала абгаварэнне вызначаных мерапрыемстваў на сходах ячэйкі, моладзі і сялян, і правядзенне гэтых мерапрыемстваў пры ўдзеле вёскі праз сельсавет, яго камісіі, што асабліва важна адначасна.

Як бачыце, што і ў гэтай ячэйцы ёсць чаму навучыцца.

Што значыць падхапіць свечасова?

Некалькі слоў аб арганізацыі вёскай і сельска-гаспадарчай ячэйкі ў Сьвіслацкага раёну. У вёсцы, дзе небяспечнай вайны (вясной, пасля разрыву з Англіяй) па вёсцы пашлі ўскія бязлюддзі і неправараны, а часам і варажы чуткі аб вайне. Сялыне перапалохаліся, пачалі купіць і запасацца рэчымі на выпадак вайны. Побач з гэтым пачалі цікавіцца навінамі ў газэтах, пыталіся ў комсамольцаў, «што новага на без і свечасова?» Ячэйка арганізавала гэтыя турок і ён рэгулярна, два разы ў тыдзень, працаваў на працягу ўсяго лета.

Усе ячэйкі ЛКСМБ павінны навучыцца ў 3борзускай, Каратковіцкай, Бердаўскай і Астроўнянскай комсамольцаў як прадаваць, а нашым селянам арганізаваць трэба навучыцца свечасова і ўмець перадаваць іх вопыт арганізацыі.

Пры складанні пляну на далейшае, улічыце вопыт лепшых.

П. Пячонка.

Моладзь, ідзі на выстаўкі!

Паляпшаючы сельскую гаспадарку, узмацняем абарону краіны.

Як вёска спаткае «Дзень Ураджаю».

Умейце абараняць ураджай!

Апрача падагулення поспехаў на полі, агародзе і садзе, у «Дзень Ураджаю» трэба падлічыць дасягненні ў справе абароназдольнасці нашай краіны. Трэба зьвязаць ураджай адначасна перавярнуць і ў «Дзень Абароны», бо прайшоўшы «Тыдзень Абароны» мала закруціў нашу моладзь з прычыны яе занятасці на полі.

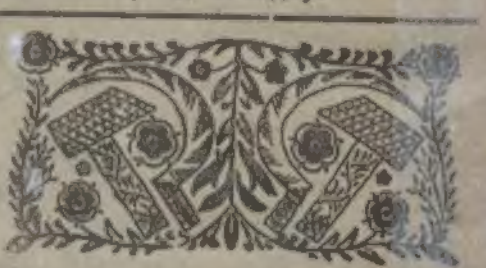
Праводзячы «Дзень Ураджаю», ні на хвіліну не забывацца і таго, што гэта зьвязана зьвязана і з абаронай. Імалі будзем падлічваць нашы гаспадарчы дасягненні, дык вядома неольга забывацца і справу абароназдольнасці, якая ў многім залежыць і ад гаспадарчага стану краіны.

Комсамольскія ячэйкі павінны ўзяць на сябе задачу—шырока папулярызаваць арганізацыю ТСА-авіахмі на сельска-гаспадарчых выстаўках.

Пры выстаўцы неабходна ўтварыць невялічкі цір. Абавязкова павінен быць вайсковы куток, забяспечыць яго патрэбнай літаратурай.

Ніводная схода, мітынг у дзень гаспадарчага зьвязана не павінны прайсці без удзелу ячэйкі ТСА-авіахмі.

На нашы гаспадарчы дасягненні вострыя зубы буржуазія. Моладзь павінна ўмець абараняць краіну саветаў ад нападу!

На малюнку—узор вышэйняй галады, зьмешчана, пазначаны на ўзоры, можна пачынаць зьбіраць, дэаючы хуткі і г. д.

НАША ГАСПАДАРКА РАСЬЦЕ?

(Ветрынскі раён, Полацкая акруга).

Да рэвалюцыі сялянства вёска, аб'яднаных вараў у Ветрынскі раён, карыстаўся 31.000 дзесяцінамі. Калі прадэктыват узяў у свае рукі ўладу, наша сялянства лічыла атрымаць для карыстання блз малага 20.000 дзесяцінаў быўшай панскай зямлі.

Раён на вёсках панавала трохнальва. За некалькі год барацьбы з ёй—павядадзена на шматполье 430 гаспадарчых з плошчай у 4 з паловай тысячы дзесяцінаў. Закададзена 128 паказальных пунктаў, якія над пагладом аграконаў прадэктываць вопыты, раённыя было ніводнага агранома, а цяпер працуе на вёсках—4.

У 1924 годзе адліні дэмабілізаваны чырвонаярмея-комсамалец, пасля прыходу з арміі, заняў вопыты з пасевамі на зямлі ўгнаёнай суперфосфатам. Вопыты ўдаліся, яе лепш ня трэба. Цяпер кожны год разыходзіцца па раёне ня менш 15 тысяч пудоў штучнага ўгнаёння.

Ветрынскі раён вельмі багаты балотнымі прасторами: 8 тысяч дзесяцінаў чакіе свайго чаргі, калі гаспадар прыдзе і скажа—спасла багата, а цяпер працягваюць і рады нам збожжа.

На Ваўляцкіх балотах ужо асунана на кошт дзяржавы 2.500 дзесяцінаў. Раённы апрадоўка зямлі на раёне вядзе прымітыўным чынам: драўлянаю сахою і бараном. За апошнія паўтара гады развільлося па вёсках паўтысячы жалезных плугоў, каля сотні спрун-

жыновых барон, 75 маладарнаў, шмат арфаў і конных прыводаў.

У сучасны момант, з прычыны павышэння «Дню Ураджаю», амаль ва ўсіх вёсках, дзе знаходзіцца комсамольскія ячэйкі, створаны камісіі, абавязкам якіх зьяўляецца—як мага большае прыцягненне гаспадароў да ўдзелу ў выстаўцы і наогул у сваткаванні ўраджаю. Няч.

На варце ўраджаю.

Міжнародны агляд

Дзень за днём.

Супярэчнасці між дзяржавамі на Балканскай паўвыспе.—Баўгарыя хоча заўладаць Македоніяй.—Сутычка Англіі і Францыі на Баліаных.—Зьезд рэакцыйных профсаюзаў Амэрыкі.—Профсаюзнае амерыканскія «правадыры» падтрымліваюць імперыялісты.

Конфлікт між Баўгарыяй і Паўднёваславіяй.

Нядаўна між Баўгарыяй і Паўднёваславіяй узнік чарговы канфлікт. Згодна апошніх паведамленьняў, канфлікт гэты пібта ліквідаваны.

Аднак, прычыны яго па вылічэнні. Прычыны гэтыя яшчэ ад раз будуць вылікаць канфлікты, маючы выдатнае міжнароднае значэнне.

Вось чаму нам трэба пазнаёміцца з сутнасцю гэтых супярэчнасцяў, якія абавязваюць паміж Баўгарыяй і Паўднёваславіяй.

У аснове гэтага канфлікту ляжыць македонскае пытанне.

Македонія—бедная гарыстая краіна чыстоу.

Яна знаходзіцца на беразе Эгейскага мора.

Праз яе праходзіць шлях да мора з Баўгарыі і Паўднёваславіяй.

І як раз па гэтай македонскай краіна зьяўляецца крыніцай сутычак між Баўгарыяй і Паўднёваславіяй (ранейшай Сербіяй).

Праўда, Македонія зараз падзелена паміж Паўднёваславіяй, Баўгарыяй і Грэцыяй.

Але Баўгарыя страціла самую важную частку, якая прылягае да мора.

Ёй больш спадобна тая частка Македоніі, якія належыць зараз да Грэцыі і Паўднёваславіяй.

Мета баўгарскай буржуазіі—гэта ўзяць у свае рукі прымырэнне частку Македоніі. Тым больш, што ёй у сваіх інтарэсах удзяцца скарыстаць македонскія нацыянальна-вызваленчы рух.

Продэктыват у Македоніі зусім няма. Штож датычыцца руху македонскіх сялян і чыстоу, дык ён пачаў знаходзіцца пад уплывам, найбольш пугальнага на Балканскай паўвыспе, баўгарскай буржуазіі.

Баўгарскія генералы зьяўляюцца прадвадырамі македонскіх паўстанцаў.

Пад іх кіраўніцтвам утварылася так званая «аўтаномная македонская арганізацыя».

Мета гэтай арганізацыі—аб'яднаць Македонію і ўвайсць у склад Баўгарыі на

умовах самакіравання (аўтаноміі).

«Аўтаномісты» страцілі зараз суцэльна з масавым рухам, з шэрагаў якога яны вышлі.

Масавы рух высунуў новую, чыста рэвалюцыйную арганізацыю—федэралісты.

«Аўтаномісты» сталі на самы звычайны шлях разбейства.

Гэта іх дзейнасць, зусім натуральна, непакоіць паўднёваславянскі ўрад.

Разбойным утварае відчынства грамадзянскай вайны ў паўднёваславянскай частцы Македоніі.

А гэты непакой можа паслужыць грунтам для патрабаванняў Баўгарыі аб перадачы ёй гэтай часткі Македоніі.

Вось чаму ўрад Паўднёваславянскай дэмакратыі, каб баўгарскі ўрад не падтрымаў «аўтаномісты».

У той час, як іх дзейнасць выгадае Баўгарыі, месца таму навад між баўгарскімі і паўднёваславянскімі ўладамі распачаўся перамовы накіонт паляпшэння адносін паміж дзвюма краінамі.

У гэтым паляпшэнні адносін зацікаўлены і Францыя, яе краіна маюча хаўрус з Паўднёваславіяй.

Але на шляху гэтай згоды стала Італія. Яна імкнецца дапоўніць супярэчнасць між Паўднёваславіяй і Баўгарыяй, політычна і эканамічна заўладаць Албаніяй, якая знаходзіцца ў добрых адносінах з Паўднёваславіяй.

Шляхам разбейства і нацкоўвання Італія і Францыя ўрад пераходзіць міру між Баўгарыяй і Паўднёваславіяй.

Аднак пад пацкаем «усеагульнай» руху Англіі, баўгарскі ўрад вядзе выкадач патрабаванняў Паўднёваславіяй.

Але-ж дзейнасць «аўтаномісты» ня спыняецца.

Яна і надалей застаецца крыніцай канфліктаў, крыніцай супярэчнасцяў між дзяржавамі Балканскай паўвыспы.

Амэрыка для амэрыканцаў. І ўсё свец для Амэрыкі.

У горадзе Анжэлосе (Амэрыка) значніўся агляд амэрыканскіх профсаюзаў.

Зьезд быў скліканы зноў не ў рабочых цэнтры. «Правадыры» амэрыканскага проффрэнху ішкнуца быць далей ад вачей рабочых.

Гэтае імпеніе рэфармістых накіравана на да развільлення профсаўнаго руху, а да яго скарычэння.

На сярэне яно так і атрымліваецца. 6-7 год таму ваядз амэрыканскія профсаюзы налічвалі каля 5 мільёнаў арганізаваных сяброў.

У сучасны-ж момант, згодна справядчы старшынні Грына зьезд, лік сяброў зменшыўся да 2-х мільёнаў 800 тысяч.

Вага аб'яднаных профсаюзаў, так званых Амэрыканскай Федэрацыі Працы, у рабочым руху Амэрыкі зусім зніжаныя.

Таму, што ў Федэрацыю ўваходзіць усяго дзесятая частка амэрыканскага прадэктывату.

Усёй рабочым у Амэрыцы налічваецца 28 мільёнаў. Акрамя таго, Федэрацыя аднае толькі пераважна рабочае класна, так званую «рабочую арыстакратыю».

Некваліфікаваная-ж частка рабочых і ніяк знаходзіцца на-за сьценамі Федэрацыі.

Пасля гэтага зусім ня будзе зьдзіўленьня, калі скажам, што Амэрыканская Федэрацыя Працы зьяўляецца найбольш рэакцыйнай арганізацыяй у сьвеце.

Яе «правадыры» маюць гонар, што яны супроць рэвалюцыйнасці, супроць усяго новага.

Амэрыка мае адзіную рэвалюцыйную арганізацыю, якой зьяўляецца амэрыканская камуністычная партыя.

Само сабою зразумела, што Федэрацыя вядзе барацьбу з камуністамі і зьяўляецца злосным ворагам СССР.

Якая-ж праграма была выстута «правадырамі» на дзяржаўным зьездзе? Адна на гэта запытаньне мы адбодзім у прамове Грына пры адчыненні агляду.

Ён сказаў:

«Мы развільчваем на супрацоўніцтва з прадпрыемствамі, а не на забастоўкі».

«Мы развільчваем на згоду, а не на сілу».

«Мы будзем і надалей вёсць барацьбу з камуністамі».

Паставы зьезду былі ў кантакце з прамовай Грына. Зьезд адхіліў рэвалюцыйнае дапушчэнняе награву (чорнажыла) з большай профсаюзы.

Ім непадобна, каб разам з імі былі чорнажыла і прадэктыват «чэрны».

Федэрацыя зьяўляецца лепшым адзітам амэрыканскага імперыялізму.

Федэрацыя скарыстоўваецца счым профсаўнаю марку для таго, каб умяшчаць уплыў амэрыканскай буржуазіі ў краінах Амэрыкі і за яе межамі.

Яны ставяць ва тое, каб эўропэйскія дзяржавы ня мелі ніякага дачынення да справы амэрыканскага вонкавага пачынаць.

Разам з тым зьезд выказаўся супроць адзінаццёвых амэрыканскіх войск у Кітаю.

Ішымі словамі, яны ставяць на тое, каб была Амэрыка для амэрыканцаў і ўсё свец для Амэрыкі.

Зьезд меў падавычайна рэакцыйны характар.

Прамоўцы ў сваіх выступленьнях увесь час надкрэсьлівалі, што інтарэсы працы і капіталу адпавядаюць.

Ясна, што пад усімі паставамі зьезду Амэрыканскай Федэрацыі Працы, пад усімі яго прамовамі хавіцца падліца кожны амэрыканскі буржуй.

А.А.А.

